

[A. M. Hansen.]

Blade selv, idet deres Læsere saa i Fremtiden dog i nogen Grad eller i alt Fald bedre kunde stole paa de Oplysninger, de giver.

Der er blevet nævnt et Tidsskrift, som særlig har følt sig forpligtet til at varetage den Opgave at give Oplysning om de forskellige Forhold vedrørende Rigsdagsmændenes Bierhverv, og naar man ser paa Oplysningerne i dette Tidsskrift, ja, saa vrimler de af Fejl. Jeg kan blot nævne, at en hel Række af de Kommissioner, der er nævnt i dette Organ, for længst er ophævet. Tendensen i Organets Fremstilling er tydelig nok. Som et lille Eksempel skal jeg blot anføre, at der siges i Bladet: i Bestyrelsen for Københavns Havn er Partierne ligeledes repræsenteret hvert med et Medlem, Honorarerne kan ikke opgives. Det er navnlig denne sidste Linie, som er god; der er nemlig ingen Honorarer, og det kunde man udmærket godt have faaet oplyst, hvis man havde søgt at bibringe sine Læsere Sandheden. Og saaledes er der mange Ting. Et andet Eksempel — jeg tager det ganske spredt — er følgende. Som bekendt er der en Bestyrelse for hvert af Statens Opdragelseshjem, og den faar tillagt et Honorar af 600 Kr. til Fordeling mellem samtlige Bestyrelsesmedlemmerne, men i dette Organ staar der, selvfølgelig, kun nævnt, at Landstingsmand N. N., Folketingsmand N. N. o. s. v. oppebærer dette Honorar paa 600 Kr. — et Honorar, som han altsaa i Virkeligheden skal dele med de øvrige Bestyrelsesmedlemmer. Jeg siger, Tendensen er tydelig nok.

Maaske er Rigsdagen ikke helt uden Ansvar for, at saadanne Rygter kommer ud, og jeg mener, det vil være af stor Betydning, naar vi nu faar alle disse Ting offentliggjort, at vi da forstaar, at her er der et Omraade, hvor man skal være forsigtig med at udsprede Rygter, thi det vil til syvende og sidst skade Folkestyret i vort Land, dersom Rigsdagens Arbejde og Rigsdagsmændenes hele Stilling skal omtales paa den Maade. Jeg hilser derfor med Glæde, at der er krævet disse Oplysninger, ikke fordi jeg tror, at der vil komme meget nyt frem, men jeg mener, at dette, at det bliver offentliggjort alt sammen, vil betyde, at der ikke bliver Plads for løgnagtige Rygter.

Jeg ønsker blot endnu at omtale det første Punkt i Forslaget, hvor man giver Statsrevisionen denne Opgave. Jeg kunde have tænkt mig, at man kunde have valgt andre Organer, Finansudvalget eller det af Finansudvalget nedsatte Spareudvalg, men

jeg føler mig overbevist om, at hvis det er Folketingets Mening, at Statsrevisionen skal paatage sig dette Arbejde, vil den ogsaa gøre det med Glæde. Jeg ønsker i denne Forbindelse at give en Oplysning. Et her-værende Dagblad har givet indgaaende og rigtige Oplysninger om Rigsdagens Udgifter, og der staar i dette Blad, at Statsrevisionen koster 35 000 Kr., ligesom der staar meddelt, at Rigsdagen koster godt 2 Mill. Kr. For Tydeliggørelsens Skyld ønsker jeg at tilføje, at af disse 35 000 Kr. medgaar til Lønninger til de 4 Statsrevisorer 19 080 Kr., medens de 16 000 Kr. anvendes til Sekretærløn, Medhjælp og Tryksager. Jeg siger det, for vi kan jo regne med, at naar der staar 35 000 Kr., saa vil man sige: Der er 4 Statsrevisorer, det er altsaa 4 i 35 000 Kr., og saa har vi her en ny Usandhed, der kan gro ude i Befolkningen; Statsrevisorenes Lønninger er, som det jo er bekendt i den høje Rigsdag, 4 500 Kr. med de samme Regulerings- eller Dyrtidstillæg, som Rigsdagsmedlemmerne oppebærer, nemlig i Øjeblikket 6 pCt. Jeg tænker, at Opgaven, som henlægges til Statsrevisionen, vil være at bringe alle disse Oplysninger frem, saaledes at de kan blive tilgængelige for Offentligheden, og derfor hilser jeg det stillede Forslag med Glæde og tilsiger mit Partis Støtte til dets Gennemførelse.

Oluf Pedersen: Jeg kan paa min Gruppes Vegne give Tilslutning til det Forslag til Beslutning, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Baggrunden for det stillede Forslag er utvivlsomt en Del Utilfredshed ude i Befolkningen. Denne Utilfredshed næres af Statens mange Indgreb i Erhvervslivet. Det er givet, at alle disse mange Indgreb nu paa samme Maade som i Enevældens Tid maa give stigende Utilfredshed. Befolkningen ser sin Frihed indskrænket gennem saakaldte planøkonomiske Foranstaltninger og ser samtidig, at jo flere Statsindgreb der foretages, jo værre bliver det. Saa retter man ganske naturligt sin Kritik mod Rigsdagen og faar Øje paa, at dennes Medlemmer i alt Fald for en Tid har deres paa det tørre.

Forslaget kan maaske ogsaa være Udtryk for en daarlig Samvittighed; ellers vilde man vel næppe have reageret saa kraftigt, som man gjorde, dengang det ærede Medlem Hr. Thomsen fremsatte nogle rigeligt skarpe Udtalelser, og endnu mindre have reageret saa voldsomt, som man gjorde, dengang da jeg fremsatte nogle fuldt ud berettigede Udtalelser med Hen-